

virken Sted, saa jeg kunde altsaa ikke vide, om der ikke havde fundet en saadan Samvirken Sted forinden. Men det ærede Medlem har nu meddelt mig, at saadan er Forholdet ikke, han vidste ikke, hvilket Standpunkt det ærede 6te Medlem for København's Amt vilde tage, han anede det maaske (*Klaus Bernsten*: Ikke en Gang det). Jeg tillader mig alligevel at gaa ud fra, at det ærede Medlem anede, hvilken Stilling de Konservative vilde tage i dette Spørgsmaal, og saa kunde det jo tænkes, at Venstre havde fundet det hensigtsmæssigt af andre Grunde at sige først det, som man vidste eller anede, at de Konservative vilde sige bagefter.

Den overmaade smagfulde anbefaling, som det ærede Medlem gav mig med Hensyn til et Amtmands embedes Besættelse, henleder jo Tanken paa et og andet Forhold i Øjeblikket her paa Rigsdagen. Jeg skal blot tillade mig, idet jeg i øvrigt ikke har noget Kendskab til den vedkommende ud fra min Erfaring, at sige, at jeg skulde tvivle om, at det ærede Medlem, naar han havde læst den paagældendes Udtalelser i densaakaldte Færø-Kommission, vilde mene, at han var egnede til at beklæde et Amtmands embede, i alt Fald naar det drejede sig om et sønden for den nuværende Grænse.

Det ærede Medlem siger derefter, at hans Standpunkt er taget ud fra den Opfattelse, at der ikke er kommet nogen Klage over Amtmændene. Jeg har, som det ærede Medlem ved, staaet i et særdeles nøje Forhold til Amtmændene, nøjere vistnok end de fleste Indenrigsministre paa Grund af, at Amtmændene i de senere Aar har haft en saa uhyre stor Administration udenfor deres sædvanlige Gerning, en Administration, som i ingen Henseende havde noget med deres juridiske Embedseksamen at gøre; det er ud fra dette nøje Kendskab, jeg har fremsat min Opfattelse af de nuværende Amtmænd og den udmærkede Maade, hvorpaa de allerfleste af dem utvivlsomt røgte deres Gerning. Men det er dog ejendommeligt, at man vil lade sin Opfattelse af, hvad der bør være det lovmæssige Grundlag for Udvælgelsen af en Amtmand, hvilke Kvalifikationer han bør have, bestemme af, om der foreligger Klager over de nuværende Amtmænd. Det ærede Medlem antydede, at Grunden til, at man i Norge havde fremsat dette Forslag, skulde være, at der den Gang forelaa Klager over de daværende Amtmænd. Noget saadant er der intet som helst, der tyder paa i de Forhandlinger, man førte i det norske Stor-

ting. Det var ganske simpelt ud fra den Venstrepfattelse, som man nærede, og som den Gang var gældende ogsaa i alle Venstrekredse henede, at man ikke nødvendigvis og ikke uden ganske særlig Begrundelse skulde gøre en Embedseksamen til Betingelse for Udnævnelse til visse Stillinger, at man i Norge gik til at stryge Kravet om juridisk Uddannelse for denne Stillings Vedkommende.

Naar derefter det ærede Medlem fortalte mig, at den Glæde, man nærede henede i Venstre over Amtmand Ulmanns Personlighed, ikke stammede fra hans Stilling som Amtmand, vil jeg sige, at det var jo ikke nogen Indvending, som paa nogen Maade ramte det, jeg sagde. Jeg gjorde kun opmærksom paa, at det i danske Venstrekredse vakte stor Glæde, da Ulmann, som man kendte og værderede saa højt, kom hened; efter at han var udnævnt som Amtmand, og ved sin Person repræsenterede Sejren for et Princip, som var Venstres Princip ogsaa her i Landet den Gang. Det var det, man glædede sig over i dette specielle Forhold.

Jeg maa til det ærede Medlem bemærke — det er kun en Bagatel —, at jeg ikke har turdet sige, at Finansudvalget er gaaet ind paa en Deling af Aarhus Amt. Det har jeg ikke kunnet sige, fordi Finansudvalget ikke har gjort andet ved Andragendet end at anbefale det til Overvejelse, men i denne Henvisning til Ministerens Overvejelse har jeg set en Sympati overfor Delingen, som jeg maa føle som en Opfordring til at fremsætte et Lovforslag herom. Finansudvalget har ikke kunnet gaa ind paa Delingen, og jeg tror heller ikke, det har taget egentligt Standpunkt til det.

Men naar det ærede Medlem, idet han nævner dette, siger, at der kun er to Pladser, som vil blive ledige i den nærmest kommende Tid, er det jo, efter hvad jeg gjorde opmærksom paa, ikke rigtigt, thi der er 3 af de nuværende Amtmænd, som er saa nær ved den Aldersgrænse, som Statstjenestemandsløven sætter, ogsaa naar man tager Hensyn til dens Overgangsbestemmelser, at der i Løbet af meget kort Tid vil blive mindst 5 à 6 Amtmands embeder at besætte. Og dette vil nødvendigvis medføre, at man spørger, hvor disse Amtmænd skal findes. Hvis man forkaster dette Lovforslag — ja, saa findes de selvfølgelig, men saa vil jeg mene, at man har stillet Administrationen vanskeligt i Valget. Forholdet vil ganske sikkert være det, at hvis man skulde følge den samme Vej som nu, væsentligst at hente sine Amtmænd fra